

vilje kan udlæse at det foreliggende patent, at en patentering for en anden kan foretages.

Anvendelsesområdet må angives i patentkravet. Hvis dette er sket i alt for generelle udtryk, kan patent kun opnås, hvis en passende præcisering af kravet foretages.

Industrirådet har i sin udtalelse om forslaget oplyst, at den af industriens repræsentant i komiteen afgivne dissenterende udtalelse, jfr. betænkningen side 113, falder bort med den foran angivne forståelse af de almindelige patenterbarhedsvilkårs anvendelse på patenter på kemiske forbindelser.

Efter forslaget tilkommer retten til at opnå patent opfinderen eller den, til hvem hans ret er overgået. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den gældende lov. I de i komiteernes foreløbige betænkning foreliggende udkast var der i § 7 optaget en bestemmelse om den såkaldte virksomhedsopfindelse. Bestemmelsen gik ud på, at en virksomhed, eller den til hvem dens ret var overgået, var berettiget til at få patent på en opfindelse, hvis denne var blevet til ved samarbejde mellem flere inden for virksomheden på en sådan måde, at det ikke var muligt at angive bestemte personer som opfindere.

Bestemmelsen, der svarer til § 4 i den danske lov af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser, var af komiteerne sat i parentes, idet den alene præsenteredes som en mulighed, om hvilken man ønskede de interesserede institutioners og organisationers udtalelse. De afgivne udtalelser viste en så stærk modstand mod en bestemmelse af denne karakter, at man såvel i Norge som i Sverige måtte anse det for udelukket at komme igennem med et sådant forslag. Forslaget er da ej heller opretholdt i den endelige betænkning. Blandt de udtalelser, der her i landet er fremsat om betænkningen, har flere været inde på dette spørgsmål. Industrirådet har ligesom de øvrige nordiske industriforbund udtalt sig for en bestemmelse som angivet i det foreløbige udkast, og det samme er tilfældet for Seruminstitutet og Foreningen til Beskyttelse af videnskabeligt Arbejde, medens Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer samt Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger ligesom De danske Patentagenters Forening har udtrykt tilfredshed med, at bestemmelsen er udgået.

Fra arbejdstageres side er man bange for, at bestemmelsen vil medføre, at erhvervsvirksomhederne søger patent på opfindelser under angivelse af, at det drejer sig om virksomhedsopfindelser, uanset at dette ikke er tilfældet, og derved går den ansattes

interesser for nær. Fra industriens side anføres det, at en ophævelse af reglerne om virksomhedsopfindelser medfører, at en opfindelse ikke kan patenteres, hvis man ikke kan påvise opfinderen, og at den omstændighed, at man eventuelt skal drage én eller flere „opfindere“ frem fra en større ubestemt kreds, vil medføre, at de pågældende finder sig berettiget til erstatning eller andre faciliteter frem for de ikke nævnte, hvilket vækker uro på arbejdspladserne og fører til urimelige resultater.

I betænkningen peger komiteerne på, at en udtrykkelig bestemmelse om virksomhedsopfindelser næppe findes i noget andet land end Danmark, og at bestemmelsen ej heller er optaget i det inden for EEC udarbejdede konventionsudkast. Dette i forbindelse med den modstand, bestemmelsen har mødt, i særdeleshed inden for de nordiske arbejdstagerorganisationer, har medført, at bestemmelsen er sløjft i komiteernes lovudkast. Ud fra disse synspunkter er bestemmelsen ej heller medtaget i det foreliggende forslag.

Til § 2.

I paragraffen, der svarer til § 2 i komiteernes udkast, behandles kravene til nyhed og opfindeshøjde og i forbindelse dermed spørgsmålet om kollision med ældre ansøgninger.

Den i patentretten gældende grundsætning, at en opfindelse for at kunne patentbeskyttes skal være ny, er i den gældende lov, jfr. dennes § 1, 2. stk., nr. 3, begrænset derved, at kun visse former for nyhedshindrende omstændigheder tages i betragtning, nemlig beskrivelse i almindelig tilgængelig trykt skrift eller åbenlys anvendelse her i landet af opfindelsen. Denne begrænsning, foreslås ophævet, således at alt, hvad der er kendt før patentansøgningens indlevering, principielt bliver af betydning ved bedømmelsen af opfindelsens nyhed. I paragraffens 2. stk. er det angivet, at alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde, anses som kendt. Nyhedsbegrebet får herved en generel karakter, og det afgørende bliver, om de pågældende omstændigheder er blevet almindeligt tilgængelige, d. v. s. om en større eller ubestemt kreds af personer har haft mulighed for at blive bekendt hermed. Undtagelse gøres dog for tilfælde, hvor de personer, der er blevet bekendt med opfindelsen, står i et særligt forhold til opfinderen. Betænkningen indeholder nærmere redegørelse for, hvorledes begrebet almindelig tilgængelig skal forstås. Forslaget har ikke givet anledning til bemærkninger i de modtagne udtalelser.

Kravet om en vis opfindeshøjde har fundet ud-